

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 2. Quis Privilegium concedere potest?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

quod directè conceditur ratione, seu intuitu personæ. Hoc affixum est personæ, & cum ea extinguitur, *Reg. 7. Fur. in 6.* Reale verò affixum est rei, & cum ea perseverat, & perit. 2. In Privilegium contra legem, quo datur exemptio ab oneribus communibus; & in Privilegium præter legem, quo conceditur aliqua facultas iis, quibus de jure non competit, sed sine ullius damno, nec contra legem aliquam. Prius est odiosum, & strictæ interpretationis, cùm gravet alios; nisi datum sit in favorem causæ piz, vel publicæ, aut communitatis Religiosæ. Posterius est amplæ interpretationis, quia nulos gravat.

Q. 2. Quis Privilegium concedere potest?

Resp. Is omnis, & solus, qui potest legem ferre, & iisdem, quibus potest, legem ferre, nempe subditis: potest tamen, & aliis non sibi subditis aliquid circumsse, suaque concedere, quod jure communi non haberent.

Not. Juxta Canonistas in generali concessione specialissima non comprehenduntur, nisi sufficienter exprimantur, ex *Regul 81. Juris in 6. In generati concessione non veniunt ea, quæ quis non esset verisimiliter in specie concessurus.*

L 4

Q. 3.